

R O M Â N I A

TRIBUNALUL SIBIU

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR. 552

Ședința publică de la 29 Iulie 2020

Completul compus din:

Președinte : M _____ I _____ N _____

Judecător : T _____ M _____

Grefier . D _____ D _____ ă

Pe rol judecarea cauzei de C _____ administrativ și fiscal privind pe apelant a-intimată D _____ DE SĂNĂTATE PUBLICĂ B _____ și pe intimat ul-petent L _____ A _____ , având ca obiect alte cereri , anulare act - Legea nr. 136/2020 .

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apărătorul desemnat din oficiu al intimatului-petent L _____ A _____ – doamna avocat L _____ A _____ , lipsă fiind reprezentantul apelant ei-intimate.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier ul de ședință, după care,

Instanța, în temeiul art. 131 Cod procedură civilă, procedează la verificarea competenței materiale funcționale a instanței de soluționare a prezentei cauze.

De asemenea, instanța reține că procedura de citare este legal îndeplinită pentru acest termen de judecată, intimatul-petent fiind reprezentat de către doamna avocat L _____ A _____ , acesta fiind același avocat numit de către Secția I Civilă a Tribunalului Sibiu cu ocazia soluționării de către excepției de necompetență materială.

Totodată, în temeiul art. 247 Cod procedură civilă, Tribunalul invocă din oficiu necompetența materială (funcțională) de soluționare a prezentei cauze, având în vedere că prin această cauză se aduc atingere unor drepturi și libertăți fundamentale, aspecte de natură civilă; de asemenea, având în vedere că natura juridică a căii de atac în materia contenciosului administrativ este reprezentată de calea de atac a recursului, în prezenta cauză, în Legea nr. 136/2020 nu se face nicio referire privind competența materială (funcțională) a secției de contencios administrativ și nicio referire de excepție referitoare la soluționarea căii de atac a apelului.

Instanța pune în discuție competența Secției a II-a Civilă, de C _____ Administrativ și Fiscal a Tribunalului Sibiu în soluționarea prezentei cauze.

Apărătorul intimatului-petent L _____ A _____ desemnat din oficiu – av. L _____ A _____ , susține concluziile formulate în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX al Tribunalului Sibiu, considerând că,

competența de soluționare a prezentei cauze revine Secției I Civilă a Tribunalului Sibiu.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepției invocate în cauză.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 1/2020 pronunțată de Judecătoria M_____ s-a admis contestația formulată de petentul L_____ A_____ în contradictoriu cu intimata D_____ de Sanatate Publica B_____, și pe cale de consecință, s-a dispus anularea Deciziei de confirmare a carantinării emisa de intimata cu nr. 13/24.07.2020. S-a dispus încetarea măsurii carantinării petentului începând cu data pronunțării prezentei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că cererea petentului are ca și temei dispozițiile art. 7 și 17 din Legea nr. 136/2020, privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, act normativ intrat în vigoare începând cu data de 21.07.2020.

Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, infectarea cu virusul SARS-COV2 care provoacă boala cunoscută sub denumirea COVID 19, a fost clasificată ca pandemie, ca urmare a răspândirii transcontinentale.

În urma revenirii din Belarus, petentul este suspectat de posibilitatea îmbolnăvirii cu virusul anterior menționat, fiind supus carantinării, în opinia intimatei, pentru limitarea răspândirii efectelor pandemiei.

Potrivit definiției legiuitorului cuprinsă în art. 3 din lege „carantina persoanelor este acea măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, constând în separarea fizică a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen de alte persoane, în spații special desemnate de către autorități, la domiciliu sau la locația declarată de către persoana carantinată, stabilită prin decizie individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege.”

Potrivit art. 7 din același act normativ „Carantina persoanelor se instituie pe baza informațiilor științifice oficiale și a definiției de caz, la domiciliul persoanei, la o locație declarată de aceasta sau, după caz, într-un spațiu special desemnat de autorități, cu privire la persoanele suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen care:

a) sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat, pe baza datelor epidemiologice transmise la nivel național, european și internațional de către organismele competente în domeniu;

b) au intrat în contact direct cu cel puțin o persoană confirmată cu o boală infectocontagioasă.

(2) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) refuză măsura carantinării la domiciliu sau la locația declarată de acestea, precum și atunci când persoanele în cauză încalcă măsura carantinei pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control recomandă, iar reprezentantul direcției de sănătate publică decide carantinarea persoanei în spațiul special desemnat de autorități, dacă aceștia constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară. Medicul sau, după caz, organele de control vor informa de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care confirmă sau infirmă, după caz, măsura carantinării persoanei în spațiul special desemnat de autorități, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Decizia se emite în cel mult 8

ore de la informarea făcută de medic sau de organele de control, după caz, și se comunică de îndată persoanei în cauză. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura carantinei recomandate în spațiul special desemnat de autorități sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi domiciliul, locația declarată pentru carantină sau, după caz, spațiul special desemnat de autorități, fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) și (2) se instituie pe durata perioadei de incubație specifice bolii infectocontagioase suspicionate. Măsura încetează la expirarea termenului specific perioadei de incubație sau anterior, ca urmare a confirmării persoanei ca purtătoare a agentului înalt patogen, cu sau fără semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, fiindu-i aplicabile dispozițiile privitoare la măsura izolării din prezenta lege.”

Dreptul de contestare al persoanei carantinate este recunoscut prin art. 17 din Lege, potrivit caruia „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat spațiul sau unitatea sanitară în care este carantinată sau, după caz, izolată potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4), solicitând anularea actului administrativ contestat, revizuirea sau încetarea măsurii. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face de urgență și cu precădere, în termen de cel mult 48 de ore, dispozițiile art. 200 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Părțile vor fi citate potrivit dispozițiilor privind citarea în procesele urgente, astfel încât să se asigure respectarea termenului de judecată prevăzut la alin. (2), asistența juridică a persoanei fiind obligatorie.

Petentul a formulat contestația în termen legal, prin mijloace de comunicare electronica la data de 25.07.2020, ora 19,11, iar la solicitarea instanței, prin intermediul aceleiași adrese de e-mail a comunicat numărul de telefon, necesar audierii sale.

Încercarea de a-l cita pe petent inclusiv prin nota telefonica a ramas fara rezultat, la fel ca si încercarea de audiere a acestuia în ședința publică prin intermediul aceluiași număr de contact.

Petentul a revenit în țara din Belarus în data de 24.07.2020, iar prin Decizia cu numărul corect 13/24.07.2020, s-a instituit fata de acesta măsura carantinerii pentru 14 zile la adresa indicata, respectiv în Medias, _____ judetul Sibiu, cu începere din data de 24.07.2020, pana în data de 06.08.2020.

Instanța a dedus ca măsura dispusa are în vedere dispozițiile art. 7 al.1 din Legea nr. 136/2020, privitor la persoanele care sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat.

Intimata a indicat, de altfel, în cuprin sul deciziei faptul ca petentul revine din „zona galbena-Belarus”.

Stabilirea zonelor cu risc epidemiologic ridicat se face de catre Institutul N_____ de Sănătate Publică, în conformitate cu dispozițiile art. din Hotararea Comitetului N_____ pentru Situatii de Urgenta nr. 36/21.07.2020, care în art. 2 statuează ca „începând cu data prezentei hotărâri se instituie măsura carantinei pentru persoanele care sosesc în România din țările/zonelor de risc epidemiologic ridicat stabilite pe baza criteriului prevăzut la alin. 2. 2. (2) Criteriul pe baza căruia se face stabilirea țărilor/zonelor de risc epidemiologic ridicat, este reprezentat de rata cumulată de incidență a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 100.000 de locuitori, care trebuie să fie mai mare ca

cea înregistrată în România, în perioada similară. (3) Pe baza criteriului prevăzut la alin. (1), Institutul N _____ de Sănătate Publică întocmește lista țărilor/zonelor pentru care se instituie măsura carantinei pentru persoanele care sosesc în România din acestea. (4) Lista prevăzută la alin. (3) se actualizează/revizuieste săptămânal, în fiecare zi de luni, de către Institutul N _____ de Sănătate Publică și este publicată pe site-ul www.insp.gov.ro”

Interogând site-ul oficial al INSP la data de 26.07.2020, instanța a constatat ca prima centralizare, ulterioara intrării în vigoare a Legii nr. 136/2020, privitoare la tarile prezentând risc epidemiologic ridicat, are valabilitate din data de 27.07.2020, fiind extrasa din analiza informațiilor oficiale din ultimele 14 zile calendaristice.

Din consultarea listei tarilor cu risc epidemiologic (atașată din oficiu la dosar), instanța a constatat ca Republica Belarus nu se găsește în enumerarea făcută de INSP și prin urmare, raportat la aceasta situație, nu sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea nr. 136/2020, măsura carantinerii dispusa fata de petent prin Decizia nr. 13.24.07.2020, fiind nelegala.

Pe cale de consecință instanța a găsit întemeiate susținerile petentului, și a admis contestația formulata de acesta, anulând actul atacat și dispunând încetarea măsurii începând cu data pronunțării prezentei hotărâri.

Pârâta Direcția de Sănătate Publică B _____ a formulat *apel* împotriva Sentinței Civile nr. 1 din 26 iulie 2020 pronunțată de către Judecătoria M _____, solicitând admiterea apelului formulat și pe cale de consecință schimbarea în tot a hotărârii apelate, în sensul menținerii ca legală și temeinică Deciziei D.S.P. B _____ nr. 3/13/24.07.2020.

În dezvoltarea motivelor de apel a arătat că, în fapt, intimatul s-a prezentat la punctul de trecere al frontierei de stat româno-ungare situat în localitatea B _____ - județul B _____, în data de 24 iulie 2020, declarând pe proprie răspundere la intrarea în România sosirea din Belarus.

Solicită să se aibă în vedere că pandemia declarată de Organizația Mondială a Sănătății este certificată prin Hotărârea nr. 36 din 21.07.2020, de Comitetul N _____ pentru Situații de Urgență; carantina persoanelor se impune în condițiile pandemiei de COVID-19 declarată de Organizația Mondială a Sănătății la data de 11 martie 2020 și certificată în condițiile art 6 Ut c) din Legea nr. 136/2020 din cauza riscului înalt de contagiozitate al virusului SARS-CoV-2, pentru persoanele care sosesc din țări și/sau zone cu risc epidemiologic ridicat, țări și/sau zone stabilite de către LN.S.P. în condițiile legii; carantina persoanelor care sosesc din țări și/sau zone cu risc epidemiologic ridicat țări și/sau zone stabilite de către I.N.S.P. în condițiile legii se realizează, după caz, la domiciliul persoanei carantinate, la o locație declarată de aceasta sau în spații special desemnate de către autoritățile competente; d-l L _____ A _____ a contestat măsura carantinei la domiciliu deși a consimțit-o anterior la data instituirii măsurii, conform înscrisurilor aflate la dosarul cauzei.

Întrucât Belarus este zonă galbenă conform Listei LN.S.P. aflată în vigoare la data de 24.07.2020 din data de 07.07.2020 ora 0,00, se impunea aplicarea măsurii de carantină la domiciliu în conformitate cu dispozițiile art. 7 și urm. din Legea nr. 136/2020 coroborate cu mențiunile art. 2 din Ordinul M.S.nr. 1309/2020.

Tuturor persoanelor asimptomatice care sosesc dintr-o călătorie internațională dintr-o țară care nu face parte din lista țărilor exceptate-zonă verde, deci care sosesc din zonă galbenă, li se recomandă și se dispune măsura de carantină la domiciliu.

Măsura de carantină a persoanei la domiciliu s-a instituit și în conformitate cu mențiunile H.G. nr. 553/2020, cu modificările și completările ulterioare, aduse de H.G. nr. 570/2020, respectiv ANEXA Nr. 2 ,, ... Art V. - Se poate institui izolarea și carantina persoanelor în condițiile art. 7, 8 și 11 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic

și biologic. ..."

Conform prevederilor Legii nr. 136/2000 și dispozițiilor Ordinului M.S. nr. 1309/21.07.2020 se impune măsura dispusă prin decizia D.S.P. B_____.

Apreciază că măsura dispusă de către D.S.P. B_____ este temeinică și legală, fiind prevăzută de lege și luată în conformitate cu legea, este necesară în condițiile menținerii riscului răspândirii și transmiterii bolii infectocontagioase, a virusului, cu risc de transmitere comunitară, în societate. Din perspectiva proporționalității, opinăm că măsura dispusă, respectă și se justifică, fiind impusă în această situație dându-se prevalență interesului general al necesității apărării stării de sănătate a membrilor societății.

Pe cale de consecință, având în vedere considerentele de mai sus și reglementările legale incidente aplicabile în vigoare, rezultă clar și fără echivoc faptul că măsura dispusă de către D.S.P. B_____ este legală, este necesară și se impune pentru apărarea unui scop legitim al apărării sănătății publice, fiind proporțională cu scopul indicat, respectându-se dispozițiile art. 53 din Constituția României, prevederile art. 6 din Legea nr. 136/2020 și celelalte mențiuni legale aplicabile în vigoare.

Având în vedere cele de mai sus, cu respect solicită admiterea apelului formulat și pe cale de consecință schimbarea în tot a hotărârii apelate, în sensul menținerii ca legale și temeinice a Deciziei D.S.P. B_____ nr. 3/13/24.07.2020. respectiv implicit menținerea măsurii de carantină la domiciliu instituite și dispuse justificat.

În drept: - Prevederile din Legea nr. 134/2010 privind Cod de Procedură Civilă, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile legale incidente aplicabile în vigoare din cuprinsul: 4 Legea nr. 136/2020; 1 Ord inul M.S. nr. 1309/2020;

Intimatul L_____ A_____ a formulat *întâmpinare*, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii atacate ca fiind temeinică și legală, pentru următoarele motive:

În fapt, prin hotărârea nr. 1/26.07.2020 Judecătoria M_____ a admis contestația formulată împotriva Deciziei nr. 13/24.07.2020 emisa de Direcția de Sănătate Publică B_____.

Pentru a dispune astfel instanța de fond a avut în vedere atât motivele invocate în contestație, prin care a arătat faptul că din punct de vedere al criteriilor impuse de Legea 136/2020 și de Hotărârea nr. 36 din data de 21.07.2020 emisa de CNSU Belarus nu se mai încadrează în zona galbenă de risc epidemiologie, cât și prevederile legale aplicabile situației subsemnatului.

Cererea sa a avut ca și temei dispozițiile art. 7 și 17 din Legea nr. 136/2020, privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologie și biologic, act normativ intrat în vigoare începând cu data de 21.07.2020. Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, infectarea cu virusul SARS-COV2 care provoacă boala cunoscută sub denumirea COVID 19, a fost clasificată ca pandemie, ca urmare a răspândirii transcontinentale.

În urma revenirii din Belarus, subsemnatul am fost suspectat de posibilitatea îmbolnăvirii cu virusul anterior menționat, fiind supus carantinării, în opinia apelantei - intimăte, pentru limitarea răspândirii efectelor pandemiei.

Apreciază că măsura dispusă de DSP B_____ este netemeinică și nelegală, chiar dacă ea este prevăzută de lege și este necesară în condițiile menținerii riscului răspândirii și transmiterii bolii infectocontagioase, a virusului, cu risc de transmitere comunitară, în societate, deoarece luarea acestei decizii de către apelanta intimată s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale și anume cele prevăzute de art. 2 alin. 4 din Hotărârea nr. 36/21.07.2020 emisa de CNSU care prevede obligativitatea actualizării săptămânale, în fiecare zi de luni, a listei cu statele aflate în zona galbenă de risc.

Astfel, după cum se poate observa lista avută în vedere de către apelanta la data emiterii deciziei

atacate este cea actualizata la data de 07.07.2020 deoarece, contrar prevederilor legale mai sus menționate, aceasta lista nu a fost actualizata la data de 14.07.2020. Acesta a fost motivul pentru care intimatul prin contestația formulata a arătat numărul de cazuri de îmbolnăviri raportate la nivel național atat in România cat si in Belarus _____ si 24.07.2020 data intrării sale in România, cifre necontestate de către apelanta.

Astfel, instanța de control judiciar poate observa faptul ca la data de 14.07.2020, data la care ar fi trebuit actualizata lista tarilor aflate in zona galbena de risc, Belarus nu se mai încadrează in criteriile legale pentru includerea in categoria tarilor cu risc.

Mai mult decât atat a prezentat reprezentăților apelantei intime un test COVID - 19 negativ, test emis de autoritățile străine la data de 23.07.2020, dar care nu a fost luat in considerare si despre care nu se face mențiune nicăieri.

Fata de cele menționate dar si din perspective proporționalității, consideră ca măsura dispusa prin decizia 13/24.07.2020 a DSP B____, nu respecta actele normative in vigoare si nu se justifica si, pe cale de consecință, rezulta foarte clar si fără echivoc faptul ca măsura dispusa de către apelanta intimata este nelegală, si nu se impune pentru apărarea unui scop legitim cum este cel al apărării fiind disproportională cu scopul indicat, si încălcând prevederile art. 53 din Constituția României dar si cele ale art. 6 din Legea nr. 136/2020.

Potrivit definiției legiuitorului cuprinsa in art. 3 din lege „carantina persoanelor este acea măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, constând in separarea fizică a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen de alte persoane, în spații special desemnate de către autorități, la domiciliu sau la locația declarată de către persoana carantinată, stabilită prin decizie individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege.”

Potrivit art. 7 din același act normativ „Carantina persoanelor se instituie pe baza informațiilor științifice oficiale și a definiției de caz, la domiciliul persoanei, la o locație declarată de aceasta sau, după caz, într-un spațiu special desemnat de autorități, cu privire la persoanele suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen care: a) sosesc din zone în care riscul epidemiologie este ridicat, pe baza datelor epidemiologice transmise la nivel național, european și internațional de către organismele competente în domeniu; b) au intrat în contact direct cu cel puțin o persoană confirmată cu o boală infectocontagioasă. (2) în situația în care persoanele menționate la alin. (1) refuză măsura carantinării la domiciliu sau la locația declarată de acestea, precum și atunci când persoanele în cauză încalcă măsura carantinei pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control recomandă, iar reprezentantul direcției de sănătate publică decide carantinarea persoanei în spațiul special desemnat de autorități, dacă aceștia constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară. Medicul sau, după caz, organele de control vor informa de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care confirmă sau infirmă, după caz, măsura carantinării persoanei în spațiul special desemnat de autorități, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Decizia se emite în cel mult 8 ore de la informarea făcută de medic sau de organele de control, după caz, și se comunică de îndată persoanei în cauză. în scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura carantinei recomandate în spațiul special desemnat de autorități sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi domiciliul, locația declarată pentru carantină sau, după caz, spațiul special desemnat de autorități, fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică. (3) Măsura prevăzută la alin. (1) și (2) se instituie pe

durata perioadei de incubație specifice bolii infectocontagioase suspicionate. Măsura încetează la expirarea termenului specific perioadei de incubație sau anterior, ca urmare a confirmării persoanei ca purtătoare a agentului înalt patogen, cu sau fără semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, fiindu-i aplicabile dispozițiile privitoare la măsura izolării din prezenta lege."

Dreptul de contestare al său este recunoscut prin art. 17 din Lege, potrivit căruia „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat spațiul sau unitatea sanitară în care este carantinată sau, după caz, izolată potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4), solicitând anularea actului administrativ contestat, revizuirea sau încetarea măsurii.

Arată că a revenit în țara din Belarus în data de 24.07.2020, iar prin Decizia cu numărul 13/24.07.2020, s-a instituit față de mine măsura carantinerii pentru 14 zile la adresa din M _____, _____ județul Sibiu, cu începere din data de 24.07.2020, până în data de 06.08.2020. Instanța de fond în mod corect a reținut faptul că măsura dispusă are în vedere dispozițiile art. 7 al. 1 din Legea nr. 136/2020, privitor la persoanele care sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat. Apelanta - intimata a indicat de altfel în cuprinsul deciziei faptul că a revenit din „zona galbenă-Belarus”. Stabilirea zonelor cu risc epidemiologic ridicat se face de către Institutul N _____ de Sănătate Publică, în conformitate cu dispozițiile art. din Hotărârea Comitetului N _____ pentru Situații de Urgență nr. 36/21.07.2020, care în art. 2 statuează că „începând cu data prezentei hotărâri se instituie măsura carantinerii pentru persoanele care sosesc în România din țările/zonelor de risc epidemiologic ridicat stabilite pe baza criteriului prevăzut la alin. 2. 2. (2) Criteriul pe baza căruia se face stabilirea țărilor/zonelor de risc epidemiologic ridicat, este reprezentat de rata cumulată de incidența a cazurilor noi de îmbolnăvire din ultimele 14 zile raportată la 100.000 de locuitori, care trebuie să fie mai mare ca cea înregistrată în România, în perioada similară. (3) Pe baza criteriului prevăzut la alin. (1), Institutul N _____ de Sănătate Publică întocmește lista țărilor/zonelor pentru care se instituie măsura carantinerii pentru persoanele care sosesc în România din acestea. (4) Lista prevăzută la alin. (3) se actualizează/revizuieste săptămânal, în fiecare zi de luni, de către Institutul N _____ de Sănătate Publică și este publicată pe site-ul www.insp.gov.ro".

Instanța de fond, având în vedere și cifrele prezentate de intimat în contestație, a interogată site-ul oficial al INSP la data de 26.07.2020, constatând că prima centralizare, ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 136/2020, privitoare la țările prezentând risc epidemiologic ridicat, are valabilitate din data de 27.07.2020, fiind extrasă din analiza informațiilor oficiale din ultimele 14 zile calendaristice cu toate că această actualizare trebuia făcută la 7 zile. Din consultarea listei țărilor cu risc epidemiologic instanța de fond a constatat în mod corect că Republica Belarus nu se găsește în enumerarea făcută de INSP și prin urmare, raportat la această situație, nu sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea nr. 136/2020, măsura carantinerii dispusă prin Decizia nr. 13.24.07.2020, fiind nelegală cu atât mai mult cu cât exista și un test COVID - 19 făcut în data de 23.07.2020.

F _____ de toate acestea solicită respingerea apelului declarat și păstrarea sentinței atacate ca fiind temeinică și legală.

În drept: art. 471 NCPC, art. 3,6,7, 8, 17 din Legea 136/2020, Hotărârea nr. 36/21.07.2020 a CNSU.

Anexeză: copie test COVID - 19 emis de autoritățile străine la data de 23.07.2020.

Prin Decizia civilă nr. 533/2020, Tribunalul Sibiu, Secția I Civilă a admis excepția necompetenței materiale procesuale a Secției I Civile a Tribunalului Sibiu și, pe cale de consecință, a declinat competența de soluționare a cauzei a apelului declarat de apelanta DSP B _____ în favoarea Secției a II-a Civile a Tribunalului Sibiu – complet litigii contencios administrativ

La termenul de judecată din data de 29 iulie 2020, instanța a pus în discuția părților excepția necompetenței funcționale (materiale) a Tribunalului Sibiu, Secția a II-a Civilă, C _____ administrativ și fiscal și, în baza art. 248 alin. 1 Cod procedură civilă, a rămas în pronunțare pe excepția necompetenței funcționale a Tribunalului Sibiu, Secția a II-a Civilă, C _____ administrativ și fiscal.

Analizând cu prioritate excepția necompetenței materiale (funcționale) a instanței de contencios administrativ o constată întemeiată, pentru următoarele considerente:

Conform art. 248 alin. 1 cod procedura civila, instanta se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedura precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

Cum în raport de fondul cauzei excepția de necompetență materială primează față de celelalte excepții și aspecte ale cauzei, urmează ca instanța să o analizeze cu prioritate.

Potrivit art. 130 al. 2 cod de procedura civila, necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe. Dacă nu a fost invocată în termenul legal, ea nu va mai putea fi invocată până la finalizarea procesului, nici în fața judecății în prima instanță, nici în caile de atac, ceea ce reprezintă o caracteristică a excepțiilor relative.

Totodată, potrivit art. 224 Cod de procedura civilă, „instanța este obligată, în orice proces, să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau temeiurile de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu”. Conform art. 248 alin. 1 din același Cod, „instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei”.

Excepția de necompetență materială și teritorială de ordine publică a dobândit, în acest fel, o natură mixtă, îmbinând trăsături specifice excepțiilor absolute și celor relative. Prin noul cod, legiuitorul nu mai permite invocarea excepției de necompetență materială și teritorială până la începerea dezbaterilor asupra fondului, limitând drastic perioada de timp în care aceasta poate fi invocată, fără posibilitatea derogării. Se urmărește, astfel, ca discutarea competenței instanței să nu fie amanată abia după discutarea altor excepții, după încuviințarea și chiar administrarea de probatorii, dat fiind că aceste acte de procedură mai pot fi îndeplinite chiar după terminarea cercetării procesului și până la dezbaterile în fond a procesului.

Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ a suferit modificări de esență în urma adoptării Legii nr.262/2007 și apoi în urma adoptării noului Cod de procedură civilă, intrat în vigoare la 15 februarie 2013, urmând ca în urma adoptării Legii nr.212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, această lege să schimbe filozofia tradițională în materia soluționării unor litigii de contencios administrativ, schimbări care se opun, în multe cazuri, concepției tradiționaliste și conservatoare consacrate prin succesiunea actelor normative din materia contenciosului administrativ.

Sub acest aspect, Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin.1 lit.g din Legea nr. 554/2004 definește instanță de contencios administrativ, denumită în continuare instanță - Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel și tribunalele administrativ-fiscale.

Instanța, în context, apreciază că, intervenția legiuitorului în a modifica și completa dispozițiile Legii nr.554/2004, ale Legii nr.101/2016 și a altor acte normative speciale care fac obiectul de reglementare al Legii nr.212/2018, sunt în concordanță cu evoluțiile legislative și doctrinare în materie, fiind destinate să producă o schimbare de concepție în materia soluționării unor litigii de contencios

administrativ , derogatorie de la tradiționalismul și conservatorismul manifestat de-a lungul timpului în materia dreptului public.

Legiuitorul a prevăzut drept cale de atac împotriva soluției primei instanțe apelul, cale de atac specifică materiilor civile. În materia contenciosului administrativ, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Norma specială cuprinsă în art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a rămas aplicabilă și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, situație reglementată expres în art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia, în materia contenciosului administrativ și fiscal, precum și în materia azilului, nu este prevăzută calea de atac a apelului. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ, recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță, potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare.

Dacă în determinarea instanței competente funcțional ar prezenta relevanță natura actului contestat, atunci, prin raportare la art. 10 din Legea nr. 554/2004, cauza ar trebui să fie soluționată în fond de tribunal sau de curtea de apel, iar nu de către judecătoria.

Astfel , judecătoria nu este instanța de contencios în lumina Legii 554/2004 , dar are competența să judece acțiuni vizând acte administrative, iar tribunalul - secția civilă, are competența să judece apelurile (calea ordinară de atac) vizând astfel de acte iar, c ând legiuitorul , pe cale de excepție, a dorit să atribuie competența instanței de contencios administrativ a făcut-o în mod clar, stabilind expres prin textul de lege. Or, prin legea în discuție nu s-a prevăzut o competența specială (derogatorie de la dreptul comun) a instanței de contencios administrativ. Sub acest aspect Tribunalul precizează că în materia contenciosului administrativ există un dublu grad de jurisdicție, potrivit căruia doar tribunalele și curțile de apel sunt competente să soluționeze cauze în primă instanță, calea de atac prevăzută de lege fiind recursul; de la această regulă generală se poate deroga doar prin norme speciale, care în actul normativ nu există.

Mai mult, art. 5 alin.2 din Legea nr. 554/2004 prevede că nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară, cum este cazul și în prezenta lege, care este organică. Fondul cauzei este judecat de către JUDECĂTORIE, astfel că instanța imediat superioară, este tribunalul – Secția I civilă, potrivit dreptului comun.

În același sens, instanța reține că singura normă derogatorie de la competența de drept comun a Secției I Civile este prevăzută în art.15 alin.6, conform căruia „Instanța competentă să soluționeze acțiunea în anulare formulată împotriva actelor administrative este curtea de apel, secția de contencios administrativ și fiscal, în a cărei rază teritorială se află sediul autorității emitente.”, iar potrivit art. 15 alin.(18) „Hotărârea primei instanțe poate fi atacată cu recurs în maximum două zile de la comunicare. În vederea soluționării recursului, dosarul se înaintează în aceeași zi la Înalta Curte de Casație și Justiție, în format scris sau electronic, și (19) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță în complet de 5 judecători, în termen de 5 zile de la sesizare, prin hotărâre definitivă.”

Sub același aspect, instanța arată că nu se poate reține doar în apel competența funcțională procesuală a secției de contencios administrativ a tribunalului prin raportare la natura actului contestat, întrucât determinarea competenței funcționale prin raportare la natura actului se realizează cu ocazia soluționării cauzei în fond, iar nu în calea de atac.

În acest sens, Inalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr.14/2018 a arătat că natura juridică de act administrativ a procesului-verbal de constatare a abaterilor de la normele de utilizare/exploatare a resursei reglementat de art. 6 alin. (6) din anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 107/2002, respectiv interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7) teza a

treia din anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 107/2002 raportat la dispozițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 76/2012 nu este de natură a atrage competența secției de contencios administrativ și fiscal în soluționarea căii de atac a apelului.

Mai mult decât atât, Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia RIL nr.17 din 18 septembrie 2017 cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind calea de atac a apelului în materia contenciosului administrativ s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind calea de atac în materia contenciosului administrativ, împotriva hotărârilor pronunțate în această materie poate fi exercitată numai calea de atac a recursului, cu excepția cazului prevăzut de dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, instanța reține și faptul că prezenta cauză vizează decizii care afectează drepturile civile recunoscute de Constituție, precum libertatea individuală, dreptul la liberă circulație, viața intimă, familială și privată, drepturi care au natură pur civilă și, care atrag competența funcțională (materială) de soluționare a cauzei de către instanța de apel din cadrul Secției I civile a Tribunalului Sibiu.

Având în vedere faptul că acțiunea a fost judecată în primă instanță de instanța civilă potrivit normelor legale de competență de drept comun, văzând și dispozițiile art. 34. alin. 4 din Legea nr. 304/2004, conform cărora în cadrul tribunalelor funcționează *secții* sau, după caz, complete *specializate* pentru *cauze civile*, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv dispozițiile art. 129 alin. 2 pct. 2, art. 136 alin. 1 și art. 176 pct. 3 C.pr.civ., instanța de contencios administrativ apreciază întemeiată excepția invocată, urmând să o admită și să decline competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției civile nr. I a Tribunalului Sibiu .

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Admite excepția necompetenței materiale (funcționale) a Secției a II Civilă, de contencios Administrativ și Fiscal în cauza privind pe apelanta Direcția de Sănătate Publică B____ în contradictoriu cu intimatul L____ A____, împotriva sentinței civile nr. 1/26.07.2020 .

Declină competența soluționării cauzei în favoarea Secției a I Civilă a Tribunalului Sibiu.

Constată conflictul negativ de competență și dispune înaintarea dosarului la Curtea de Apel A____ I____ pentru soluționarea acestuia.

Fără cale de atac.